

**Το « Ελλάδα 2021 » και η ψευδοεπιστημονική
κακοήθεια της εθνοαποδόμησης.**
του Νεκτάριου Δαπέργολα, Διδάκτορος Ιστορίας.

Βλέπουμε εδώ και λίγο καιρό να κλιμακώνονται οι αντιδράσεις στις αθλιότητες της επιτροπής «Ελλάδα 2021». Και πρόκειται για ένα φαινόμενο υγιές και φυσιολογικό. Καθότι, μπορεί ο εθνομηδενισμός να έχει θεριέψει και ειδικά τις τελευταίες 2-3 δεκαετίες να έχει μετατραπεί σε επίσημη κρατική ιδεολογία, που εμφορεί όχι μόνο την υπόγεια απόπειρα αποδόμησης της ορθόδοξης πίστης, της γλώσσας και της ιστορικής μας μνήμης (ως βασικών δομικών στοιχείων της εθνικής μας ταυτότητας), αλλά και την επίσημη εσωτερική και εξωτερική πολιτική της χώρας (όπως την παρατηρούμε κυρίως στο λαθρομεταναστευτικό και στην εξωφρενική αντιμετώπιση των εθνικών μας θεμάτων). Όμως όταν η αποδόμηση γίνεται ξεδιάντροπα απροκάλυπτη και πλέον ξεπερνά ακόμη και τη χυδαιότερη αλητεία, τότε είναι λογικό η δυσφορία να γίνει αγανάκτηση και ακολούθως μαζική οργή.

Το άθλιο ελληνοφοβικό εγχείρημα με το οποίο οι σύγχρονες κοτζαμπάσικες αεθνικές ψευτοελίτ ετοιμάζονται δήθεν να γιορτάσουν (με κότερα, πούρα και χαβιάρια) λόγω μεν την εθνική μας Παλιγγενεσία, έργω δε τα επίσημα εγκαίνια του μηδενιστικού καινού αφηγήματος και *expressis verbis* χαρακτηρισμένου και διαφημισμένου ως «νέου πατριωτισμού», ήταν προφανώς η σταγόνα που ξεχείλισε το δύσοσμο ποτήρι. Και πλέον υπάρχει ένας τεράστιος όγκος ανθρώπων (επιστημόνων και μη) που ξεκαθαρίζουμε σε όλους τους τόνους ότι δεν θα επιτρέψουμε σ' αυτόν τον ψευτοεπιστημονικό συρφετό να εξεμεί πλέον ανενόχλητος όχι μόνο πάνω στα όσια και τα ιερά μας, αλλά και πάνω στην ίδια την ιστορική αλήθεια. Ή, κι αν το κάνουν, επιτέλους ας το κάνουν μόνοι τους, παρέα με τους λίγους γραικύλους ομόφρονές τους και τις κάμερες των ξεπουλημένων καναλιών, στερημένοι όμως από κάθε αυθεντική λαϊκή νομιμοποίηση, περιθωριοποιημένοι και δαχτυλοδειχτούμενοι στα μάτια των περισσότερων Ελλήνων.

Επειδή πάντως, όπως είπαμε, το «Ελλάδα 2021» δεν είναι παρά η κορύφωση μιας εδώ και πολλά χρόνια οργανωμένης και πολυεπίπεδης δράσης του καθεστωτικού εθνομηδενισμού, για κάποιους που δεν γνωρίζουν λεπτομέρειες, αξίζει να ειπωθούν λίγα λόγια για αυτό το νεοταξικό και ψευδοϊστορικό ιδεολόγημα που παριστάνει την επιστήμη. Γιατί ως φαινόμενο ο εθνομηδενισμός δεν κατακλύζει πλέον μόνο το πνευματικά αυτόευνουχισμένο μέγα μέρος της ελληνικής κοινωνίας, αλλά έχει μετεξελιχθεί και σε επίσημη κρατική ιδεολογία. Ορατά εδώ και 2 τουλάχιστον δεκαετίες. Μπορεί να ξεκίνησε περιθωριακά, συνδεδεμένος κυρίως με τη διεθνιστική Αριστερά, αλλά μετά τη Μεταπολίτευση σταδιακά επικράτησε μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια (και αναφέρομαι κυρίως στα ιστορικά, φιλολογικά και παιδαγωγικά τμήματα) και λίγο αργότερα κυριάρχησε παντού. Ο πολύς κόσμος άρχισε να το αντιλαμβάνεται με τη Ρεπούση, μετά με τα τηλεσκοπύδια του Σκάι, αλλά και με πολλές ακόμη τηλεοπτικές και συγγραφικές απόπειρες που ακολούθησαν, με στόχο να ακυρωθεί η Ιστορία όπως την γνωρίζαμε, και στη θέση της να στηθεί ένα εντελώς καινούργιο αφήγημα. Αυτά όμως δεν ήταν παρά οι κορυφές του παγόβουνου, γιατί από τα τέλη ακόμη της δεκαετίας του 1990 ο εθνομηδενισμός ήταν ήδη η κυριαρχούσα πραγματικότητα. Δεν ήταν η εξαίρεση, αλλά ο κανόνας.

Αιχμή του δόρατος σε όλη αυτή την επιχείρηση αποδόμησης και απόσάθρωσης είναι μία τεράστια πραγματικά ομάδα ψευδοεπιστημόνων (κυρίως ιστορικών, αλλά και γλωσσολόγων, φιλολόγων, παιδαγωγών κ.α.), διαποτισμένη από τη νεοταξική ιδεολογία, αλλά και ενίοτε χρηματοδοτούμενη αδρά από ξένα κέντρα (κυρίως το ίδρυμα Σόρος με τις διάφορες παραφυάδες του). Αυτή η ομάδα προσπαθεί, κακοποιώντας με προκρούστειους τρόπους τις ιστορικές πηγές (αποσιωπώντας, προσθαφαιρώντας, διαστρεβλώνοντας), να τις κάνει να «συμφωνήσουν» με τις προκατασκευασμένες απόψεις της. Προσπαθεί δηλαδή μέσα από την αυθαίρετη, επιλεκτική χρήση των πηγών και θέτοντας συγκεκριμένες υποθέσεις εργασίας (όλες φυσικά προς τη συγκεκριμένη ελληνοφοβική και εθνοαποδομητική ιδεολογική κατεύθυνση) που «πρέπει» στη συνέχεια πάση θυσία να επαληθευτούν, να μεταπλάσει σε επίσημη Ιστορία τις ιδεοληπτικές νευρώσεις της. Όπως προανέφερα, οι αποδομητές έχουν εδώ και χρόνια αλώσει πλέον ολοκληρωτικά τον πανεπιστημιακό χώρο, στήνοντας μηχανισμούς όχι μόνο ακαδημαϊκής στελέχωσης αλλά και κατευθυνόμενων μεταπτυχιακών τίτλων και διδακτορικών διατριβών, από τις οποίες φυσικά αποκλείονται όλο και περισσότερο οι «αντιφρονούντες». Και έχει πραγματικά σημασία να τονιστεί η ύπαρξη αυτών των μηχανισμών, γιατί έτσι ερμηνεύεται και ο ταχύτατος πολλαπλασιασμός όλων αυτών των δήθεν επιστημόνων και η εξέλιξή τους από περιθωριακά ακόμη γκρουπούσκουλα στις αρχές της δεκαετίας του '80 σε συντριπτική πλειονότητα μέσα σε λιγότερα από 30 χρόνια.

Για την περαιτέρω επικράτηση της εθνοφοβίας κυρίαρχο ρόλο έπαιξε η αποδοχή της από τις ήδη διεφθαρμένες - και ούτως ή άλλως σχεδόν μηδενικής εθνικής συνείδησης - πολιτικοοικονομικές ελίτ του τόπου και φυσικά η επακόλουθη ολοκληρωτική του εξάπλωση στα ΜΜΕ. Το τελικό αποτέλεσμα ήταν ο εθνομηδενισμός να διαποτίσει και να διαβρώσει συνολικά την ελληνική κοινωνία, έχοντας μάλιστα μετεξελιχθεί και σε επίσημη κρατική ιδεολογία. Και η αποδόμηση όλων όσων γνωρίζαμε έως σήμερα ως ιστορικό παρελθόν, είναι ο βασικός εργαλειακός μηχανισμός αυτής της καθεστώςας αντίληψης.

Μετά τη σύντομη όμως ιστορική αναδρομή, ας περάσουμε και στην ουσία του φαινομένου. Που είναι η απόρριψη της ιδέας του ελληνικού έθνους στη διαχρονία του (χαρακτηριστικές άλλωστε οι γελοιοότητες περί της

«Γέννησης ενός Έθνους» - όπως υποτιλιζόταν η διαβόητη εκείνη προ ετών σειρά του Σκάι - αλλά και το τωρινό σύνθημα «200 χρόνια Έλληνες» που ...κοσμεί το προσβλητικό ιδεολόγημα της κρατικοδίαιτης επιτροπής της κυρίας Γιάννας). Η απόρριψη δηλαδή ως μύθου της ιστορικής συνέχειας του Ελληνισμού από την αρχαιότητα έως σήμερα. Αυτό επετεύχθη αρχικά με την αποδόμηση της μακραίωνης περιόδου του Βυζαντινού Ελληνισμού, που εδώ και δεκαετίες έχει εντελώς αβάσιμα και χυδαία συκοφαντηθεί ως περίοδος παρακμής και σκοταδισμού, αλλά και διακοπής της ελληνικής συνέχειας. Επειδή όμως, αν υποστηριχθεί πως δεν υπήρχε ελληνικό έθνος πριν το 1821, μένει μετέωρη κι ανερμήνευτη και η ίδια η Επανάσταση, ήρθαν επ' εσχάτων των χρόνων κάποιοι απατεώνες που υποδύονται τους ιστορικούς, για να αποδομήσουν και την ίδια την Επανάσταση. Να την αποχρωματίσουν και να την απονευρώσουν. Για να την «ερμηνεύσουν» πλέον, με βάση όχι τις ιστορικές πηγές, αλλά τις προκατασκευασμένες ιδεοληψίες τους και τη διατεταγμένη υπηρεσία στην οποία διατελούν.

Μέσα λοιπόν στο πλαίσιο αυτό, διαβάζουμε εδώ και χρόνια απίστευτα πράγματα. Το κύριο είναι η πλήρης αμφισβήτηση, όπως προανέφερα, του ίδιου του ελληνικού έθνους, με μία σωρεία ψευδομελετών που δήθεν «απόδεικνύουν» ότι αυτό δεν υπήρχε πριν από τον 19ο αιώνα και ότι την Επανάσταση την έκανε ένα ιδιόμορφο πολυφυλετικό και πολυπολιτισμικό πληθυσμιακό κράμα (κυρίως σλαβοαλβανικής προέλευσης), που καμία ελληνική συνείδηση φυσικά δεν είχε, αλλά μπολιάστηκε - τουλάχιστον σε επίπεδο των ηγετικών του ομάδων (μέχρι και για...περιθωριακές ελίτ διαβάσαμε εσχάτως) - κι απέκτησε κάποια μορφή αυτοσυνειδησίας χάρη στον Ευρωπαϊκό Διαφωτισμό και τις ιδέες της Γαλλικής Επανάστασης. Και τελικά αυτό το ετερόκλητο πληθυσμιακό κράμα επαναστάτησε το 1821, προβάλλοντας πολιτικές διεκδικήσεις, κυρίως ταξικές, ενώ η ελληνική εθνογένεση ακολούθησε αργότερα. Ήταν δηλαδή μία τεχνητή εθνογένεση μέσα από διαδικασίες ενοποίησης και ομογενοποίησης των ετερόκλητων ελλαδικών πληθυσμών, που πραγματοποιήθηκαν μετά το 1832.

Με βάση αυτό το κεντρικό τερατώδες αφήγημα, ακολουθούν και άλλα, όπως π.χ. η απόρριψη της ελληνικής καταγωγής και συνείδησης των ηρώων του '21, αλλά και η σπίλωση και συκοφάντησή τους, ώστε να εκπέσουν ως προσωπικότητες - κι επομένως ως δυνητικά πρότυπα - στα μάτια ενός λαού

(και ιδίως μιας νεολαίας) με ολοένα και πιο αμβλυμένη ιστορική μνήμη και εθνική συνείδηση. Ακολουθεί όμως και η αμφισβήτηση όχι μόνο του ελληνικού έθνους, αλλά και της ίδιας της οθωμανικής σκλαβιάς, που κατονομάζεται πια ως περίοδος απλώς οθωμανικής διοίκησης ή και ελληνοτουρκικής συνύπαρξης. Το αποτέλεσμα είναι να αποσιωπούνται και όλες οι τουρκικές φρικαλεότητες, οι εξισλαμισμοί, οι χιλιάδες Νεομάρτυρες, η βαθιά εξαθλίωση του Ελληνισμού, η τραγική οικονομική και κοινωνική θέση του ραγιά, ο καθοριστικός ρόλος της Εκκλησίας στη διάσωση του Γένους, τα 130 και πλέον επαναστατικά κινήματα που έγιναν στην Ελλάδα από τα μέσα του 15ου αι. ως τις αρχές του 19ου (και πνίγηκαν στο αίμα). Κι απορρίπτονται ακόμη ως εθνικιστικοί μύθοι αναμφισβήτητα και πολλαπλώς τεκμηριωμένα φαινόμενα ή γεγονότα, όπως το παιδομάζωμα, το Κρυφό Σχολειό, η τυραννία του Αλή Πασά, η ηρωική παρουσία των Σουλιωτών, το Κούγκι και το Ζάλογγο, η Κλεφτουριά ως φορέας αδούλωτου ελληνικού φρονήματος και τόσα ακόμη. Είναι ξεκάθαρη πραγματικά η ενορχηστρωμένη προσπάθεια να παραγραφεί όλη η αντιστασιακή και δυναμική διάσταση του σκλαβωμένου Ελληνισμού (πολύ «φυσιολογικό» εξάλλου από τη στιγμή που απορρίπτεται η ίδια του η ύπαρξη). Και επομένως να διαγραφούν οι βασικοί κινητήριοι μοχλοί που τον κράτησαν ζωντανό επί αιώνες: η ορθόδοξη πίστη και η μέσω της ελληνικής συνείδησης αγάπη στην πατρίδα.

Και για τον μεν βαθμό της ψευδοεπιστημονικής κακοήθειας των απόδομητών θα έχουμε την ευκαιρία να τον τεκμηριώσουμε με περισσότερη ενάργεια και σε επόμενα άρθρα, τόσο όσον αφορά συγκεκριμένες παραχάξεις σχετικές με την Τουρκοκρατία και την Ελληνική Επανάσταση, όσο και επί του επίμαχου θέματος της δήθεν διακοπής της συνέχειας του Ελληνισμού κατά τη λεγόμενη Βυζαντινή Περίοδο - καθώς μέχρι και τη γελοία και παντελώς αβάσιμη θεωρία του Φαλμεράιερ ανέσυραν κάποιοι από τα βάθη του σκουπιδοτενεκέ της Ιστορίας για να εξεμέσουν τα μισελληνικά τους μυθεύματα (το ζήτημα άλλωστε της δήθεν σλαβικής κατάληψης του ελλαδικού χώρου κατά τον 7ο αι. τυχαίνει να βρίσκεται ακριβώς στον πυρήνα της επιστημονικής μου εξειδίκευσης). Όσο δε για το πού αποσκοπεί όλη αυτή η ψευδοεπιστημονική αλητεία που τη ζούμε επί 3 δεκαετίες (και της οποίας, επαναλαμβάνω, το «Ελλάδα 2021» είναι απλά το επιστέγασμα), είναι προφανές. Εδώ και πολλά χρόνια πλήττονται βίαια τόσο η ιστορική μας

μνήμη, όσο και η γλώσσα και η ορθόδοξη πίστη μας. Πλήττονται δηλαδή όλοι οι βασικοί δομικοί παράγοντες της ταυτότητάς μας ως λαού. Ο στόχος των νεοταξιτών και των μίσθαρνων πρακτόρων τους (καθώς δε και των «χρησίμων ηλιθίων» που τους ακολουθούν) είναι να αποδομηθεί και να αποσθρωθεί συνολικά αυτή η ταυτότητα. Γιατί ένας λαός με αμνησία, εθνικά απονευρωμένος, γλωσσικά κατεστραμμένος και θρησκευτικά αποχρωματισμένος, είναι πια εύκολο θύμα, έτοιμος να αποτελέσει μέρος του ευρύτερου παγκόσμιου νεοταξικού χυλού. Αυτή είναι η σύγχρονη γενοκτονία του Ελληνισμού: όχι αιματηρή και απροκάλυπτη, αλλά υπόγεια και ύπουλη. Μια γενοκτονία σε επίπεδο πρωτίστως πνευματικό. Και αυτό το ζοφερό έργο ήδη έχει δυστυχώς αποδώσει καρπούς. Γιατί είναι βεβαίως φανερό ότι ήδη πλέον αποτελούμε ένα λαό σε μεγάλο βαθμό μπερδεμένο και ζαλισμένο, με διασαλεμένο αξιακό σύστημα, χωρίς φρόνημα, που έχει απομείνει να παρακολουθεί σχεδόν παθητικά την προϊούσα πνευματική και υλική καταστροφή του. Όσοι απόμείναμε όμως ζωντανοί και θέλουμε ακόμη να αυτοαποκαλούμαστε Έλληνες, οφείλουμε επιτέλους να αντιδράσουμε...

Πηγή : <http://aktines.blogspot.com>.